

KDYŽ SE NAPLNIL ČAS...

A CO MŮJ ČAS? – ADVENTNÍ HODINY

Náměty pro adventní dobu v Roce svatého Pavla – 2008

Advent je dobou přípravy na Vánoce a má být rovněž přípravou na naše definitivní setkání s Kristem při jeho druhém příchodu. Je dobou radostného očekávání, přípravy srdce. Je to doba, která více vyzývá ke ztišení, k modlitbě a k zamyšlení. Adventní texty hovoří o bdělosti a připravenosti. Pro mnohé z nás je však bohužel více než kdy jindy časem stresu, zvládnáním napětí mezi požadavky zaměstnání a nároky rodiny. ČAS – to je slůvko, které nás denně provází a slyšíme ho v mnoha podobách: Nemám čas. Čas jsou peníze. Až budu mít čas... Zdá se nám, že čas je jedním z největších současných problémů. Čas je příčinou, na kterou svádíme mnoho neuskutečněných věcí. Zkusme se v letošním Adventu zamyslet, proč vlastně nemáme čas. Na co čas máme, a na co ne? Kde jsou naše kritéria pro to, čemu čas věnujeme, a čemu ne? Čím naplňujeme čas? Co je naším „zlodějem času“?

Prožíváme Rok svatého Pavla. V jeho listu Galat'anům čteme: „Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny.“ (Gal 4,4-6)

Pavel nám říká, že Bůh poslal svého Syna, abychom my byli svobodnými Božími dětmi, ne otroky. Také připomíná, že vzácným nástrojem pro uskutečnění tohoto Božího záměru se stala Panna Maria.

Cíl: Chceme se více zamyslet nad tím, čím naplňujeme svůj čas. Pokusíme se čas, který je nám dán, vědomě naplňovat dobrem, a dělat to, co dělat máme. Tento námět má posloužit jako pomůcka k prožívání Adventu ve farnosti a v rodinách.

Způsob provedení:

Připravíme si velké „adventní hodiny“, které umístíme v kostele na viditelné místo, např. na nástěнку (viz obr. 1). Hodiny budou rozděleny na 4 díly – 4 adventní týdny. Přišpendlená papírová ručička hodin se během Adventu posouvá. Do každého dílku budou děti vlepovat lístečky při splnění daného úkolu. Nad hodinami může být stejný nápis, jako má tento námět (viz nahoře).

Postup:

Připomeneme, že prožíváme Rok svatého Pavla, a proto jsme si pro letošní Advent vybrali citát z jeho listu Galat'anům. Můžeme udělat malý „průzkum“ v kostele: zeptáme, kdo z přítomných má dojem, že má málo času? Nebo: kdo má času na rozdávání? Kdo si myslí, že čas je dnes jeden z největších problémů? – Pak přineseme „adventní hodiny“ a vysvětlíme, o co se letos budeme snažit. Tři motivační příběhy na téma „čas“ najdete na zadní straně tohoto listu.

Všechno v životě má svůj čas: je čas pro vstávání, čas pro uléhání, čas pro modlitbu, čas pro mši svatou, čas pro práci a učení, čas pro odpočinek, čas pro četbu, čas pro druhé, čas pro sebe... Den má 24 hodin. Každý by si měl promyslet, „kde ho bota tlačí“, na co si chce udělat více času, v čem cítí, že by měl svůj čas naplňovat lépe. Můžeme si také položit otázku, co je naším „zlodějem času“? – Televize? Počítač?

Každý si může dát sám předsevzetí na týden (většít děti), nebo předsevzetí stanovíme pro všechny děti stejné. Malým dětem pomohou rodiče. Náměty:

- čas pro vstávání – zavčas vstát po zazvonění budíku,
- času pro modlitbu ráno,
- čas pro modlitbu večer,
- čas pro mši svatou (hlavně nedělní),
- čas pro pomoc v domácnosti, pomoc někomu druhému,
- čas pro úklid,
- čas pro projevení pozornosti k bližnímu – návštěva, dopis, rozhovor...,
- čas pro učení a školu, přípravu a úkoly,
- čas pro... (?) – Každý si určí sám.

1. varianta – jednoduchá:

Při návštěvě „dětské“ nebo nedělní mše svaté dostane každé dítě samolepku. Může to být obyčejné kolečko (koupíme ho v papírnictví). Nebo si připravíme vlastní kolečka – symboly hodin (viz obr. 2). Tyto malé „hodiny“ jsou rozděleny na 7 dílků (7 dnů v týdnu) + 1 dílek, který označuje, o který týden Adventu se jedná. Děti vlepí svoje „hodiny“ po mši svaté do příslušné části velkých adventních hodin – podle toho, v kterém týdnu se nacházíme. Kolečko si může vlepít každý, kdo si udělal čas přijít na mši svatou a kdo se snažil během uplynulého týdne dobře naplnovat čas (či naplnovat své předsevzetí týkající se času). Zapojit se mohou i dospělí.

2. varianta – spoléhající na rodiče:

Děti obdrží každou neděli (nebo při „dětské“ mši svaté, příp. v náboženství) papírové „hodiny“ na příští týden (viz obr. 2). Alternativa: Děti dostanou místo kolečka obdélníček (viz obr. 3). K tomu dostanou buď jeden konkrétní úkol nebo různé náměty. Doma si dozadu na kolečko heslovitě napíší své předsevzetí. Zkonkretizování těchto úkolů ponecháváme na místních podmínkách a nejlépe na rodičích. Po večerní rodinné modlitbě si dítě vybarví jeden dílek hodin, pokud se mu aspoň něco podařilo. Menším dětem rodiče pomohou zhodnotit jejich snahu. Jeden den znamená jeden vybarvený dílek. Hodiny (kolečko) děti přinesou na příští nedělní bohoslužbu (či „dětskou“). Svě „hodiny“, svůj „dobře naplněný čas“ dají na misku, která se přináší v obětním průvodu. Po mši svaté se kolečka opět vlepí do příslušného dílu velkých adventních hodin.

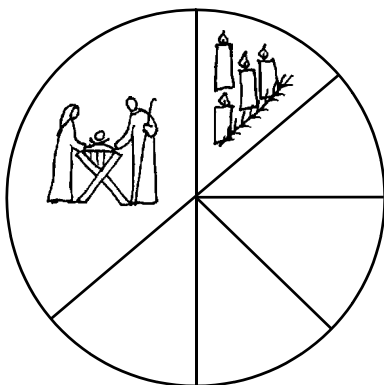
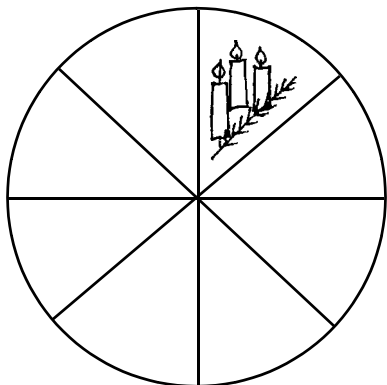
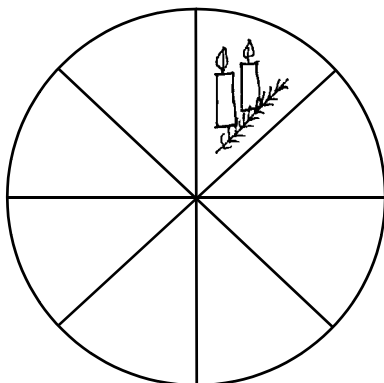
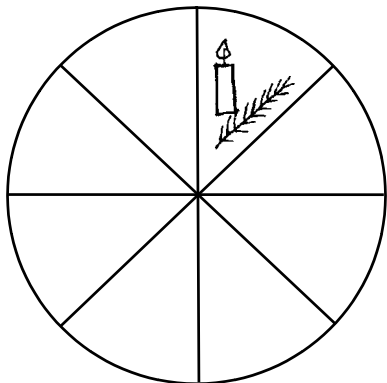
Jiný motiv k prožití Adventu 2008 v duchu myšlenek sv. Pavla:

Běžíme za Pánem Ježíšem, abychom získali odměnu (srov. 1 Kor 9,24-26). Pavel běží jako závodník, aby získal „věnec nepomíjitelný“. Zvolíme tedy motiv věnce, do něhož se dolepují lístečky. Podrobnější rozpracování naleznete na našich internetových stránkách v rubrice Pomůcky – Advent.

Vydává Diecézní katechetické centrum Biskupství brněnského jako adventní přílohu Katechetického věstníku č. 3/2008-09, říjen 2008. Zpracovala MaŠ.

Tento text a obrázky v elektronické podobě najdete také na našich stránkách:
<<http://www.biskupstvi.cz/kc>>

1. adventní týden

.....

.....

2. adventní týden

.....

.....

3. adventní týden

.....

.....

4. adventní týden

.....

.....

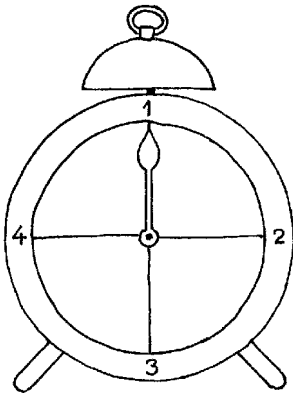

PŘÍBĚHY NA TÉMA ČAS

Být otcem

Chlapec se ptá otce, který se právě vrátil pozdě večer z práce. „Tati, kolik korun dostaneš za hodinu práce?“ Otec na syna s údivem pohlédne a odpoví: „Asi 200 korun...“ „Tatínku, neměl bys, prosím, 50 korun? Potřeboval bych je...“ Otcova otázka i prosba rozzlobila a poslal chlapce spát. Po krátké době mu ale svědomí nedalo. Šel do synova pokoje, aby se mu omluvil.

„Tady máš těch 50 korun, které potřebuješ!“ Chlapec vzal s radostí padesátikorunu a sáhl rukou pod matraci. Vytáhl další peníze, které si už dříve naspořil. „Chlapeče, co to máš za peníze? A co s nimi chceš udělat?“ ptá se otec. „Teď už mám dohromady 200 korun. Mohl bych si od tebe koupit jednu hodinu, tatínku?“

obr. 1

Opravdová láska

Jarmilka se jednou odpoledne zavěsila mamince na krk a řekla: „Mami, mám tě ráda jako celý svět!“ Potom se jí zdálo, že je to málo, a dodala: „Mami, já tě mám ráda jako celý svět a ještě jednu vesnici!“ A za chvíli ještě přidala: „Mami, mám tě ráda jako celý svět a ještě jednu vesnici a ještě jeden dům.“ Zanedlouho měla příležitost projevit lásku ve skutečnosti. Maminka vařila večeri a řekla: „Jarmilko, skoč mi na roh do obchodu pro kvasnice!“ Jarmilka na to: „Už budou mít asi zavřeno.“ „Ale ne, mají určitě do sedmi.“ „Když já ani nevím, ve kterém regálu ty kvasnice mají,“ bránila se Jarmilka. „Zeptáš se paní pokladní,“ na to maminka, „vždyť už jsi velká holka.“ „Ať jde Pavel,“ nedá se Jarmilka. „Ale Pavel ještě není doma,“ odpověděla bezradná maminka. „Mami, ale já teď už musím dělat úkoly a opravdu nemám čas,“ zamračila se Jarmilka, otočila se a odešla do svého pokoje.

Neměl nikdy čas

Pan farář říká mladým manželům: „Přijďte někdy na mši svatou. Rád vás uvidím.“ „Ano, rádi, ale až ten náš malý trochu vyroste. Teď bohužel nemáme čas, to víte...“ – O několik let později malý Petr absolvuje přípravu a přistoupí k prvnímu svatému přijímání. Pak už se v kostele rodina neukáže. Pan farář potká maminku na náměstí, a ta vysvětluje: „Rádi bychom přišli, to víte, ale Petřík nechce. A my ho nemůžeme nutit.“ – Na gymnáziu přichází nové pozvání. Odpověď: „To je dobře, že nám to říkáte. Dobře, že se farnost o mládež stará. Vždyť by se Petřík mohl dostat do špatné společnosti! Jenže my máme bohužel tak málo času! A neděle je jediný den, kdy se můžeme vyspat.“ – Když má již dospělý Petr svatbu, mluví pan farář s rodiči. Maminka vysvětluje: „Teď už má svůj život, do toho mu nemůžeme mluvit! To víte, mladí dnes už nevěří. Co člověk nadělá?“ – Po několika letech přijde maminka na faru: „Pane faráři, představte si, náš Petr měl včera autonehodu. Nevíme, jak to s ním bude. Je v kritickém stavu. Prosím, modlete se za něj. Mohl byste jej navštívit?“ „Ano, jistě. A jak se mu to stalo?“ „To víte, jel rychle, neměl čas...“